

N° 30.

W A R S Z A W A.

15
27 lipca 1871 roku.

Wychodzi w każdy Czwartek.

Redakcja przy ulicy Niecałej, 12.

Ekspedycja i Skład Główny w Księgarni
Gebethnera i Wolffa, Krakowskie-Przed-
mieście, 415.

ROK VI.

O P Ł A T A.

Merkury:	rocz.	półr.	kwart.
w Warszawie	rub. 4	2	1
z przesyłką pocztą	5,20	2,60	1,30

Ekonomista i Merkury:

w Warszawie	8	4	2
z przesyłką pocztą	10	5	2,30

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce
po kop. 5, albo 1/2 kop. za 5 liter

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY

Ubiegły tydzień obfitszym jest w wypadki czysto-finansowej niż politycznej treści. Bacznie zwracana uwaga Anglii i Niemiec na działanie francuskiej komisji budżetowej w przedmiocie kombinacji finansowych p. Pouyer-Quertier'a, znalazła częściowe zadowolenie w odrzuceniu przez tę komisję podatków od surowych produktów. Wrażenie przez to votum było tak silne, że dało powód do pogłosek jakoby minister finansów podał się do dymisji—co było zupełnie bezzasadnem. P. Thiers udało się nareszcie wyjednać u cesarza niemieckiego polecenie do natychmiastowego oswobodzenia trzech departamentów które p. Bismark miał zamiar zatrzymać do czasu otrzymania 1 1/2 miljarda kontrybucji. Z usunięciem się Niemców z Eure, Somme i Seine Inférieure, łączy się wolna od zajęcia część Francji z departamentami północnymi Nord i Pas de Calais, z którymi dotychczas dla transportów wojskowych tylko drogą morską można się było komunikować. Zyskują też Francuzi całą linię drogi żelaznej z Rouen do Lille.

W poprzednim przeglądzie wspomnieliśmy o wzmagającym się braku gotówki na targach niemieckich, austriackich i rosyjskich. Co do pierwszych było to zagadką tém trudniejszą do rozwiązania, że podczas trwania wojny, z wyjątkiem kilku pierwszych miesięcy, był tam nadmiar gotówki i że w ogóle sami Niemcy obliczali, że z przywróceniem pokoju, a mianowicie z chwilą przypływu gotówki kontrybucyjnej z Francji, Niemcom podobnie jak teraz Anglikom, dolegać będzie nadmiar nieczynnej gotówki. Teraz wprawdzie brak nie jest zbyt dotkliwym, kiedy pierwszorzędne weksle można już po 3 3/4 % dyskontować; że jednak nie ma nadziei bliższej poprawy, winniśmy zatem kilka słów objaśnienia. Wiele towarzystw dróg żelaznych, jak Magdeburgskiej, Reńskiej, Turyngskiej, Górnośląskiej, Potsdamskiej, Hamburgskiej i t. p. wypuściło przed wojną znaczne sumy w akcjach i obligacjach, z zamiarem budowania nowych linii lub odnóg. Skutkiem wojny albo robót nie zaczęto, albo je przerwano, zebrana zaś gotówkę obracano na dyskonto; z postępem robót skup się zmniejszał, aż nareszcie ustał. Oprócz tych funduszy wpływała także gotówka na targi niemieckie z Belgii, Holandji i południowych Niemiec, gdzie stopa dyskontowa była znacznie niższą, a teraz ze zmianą okoliczności znajduje w swoim kraju le-

pszą lokację. Austriacki bank narodowy kupował także znaczne sumy weksli na Berlin, jako papier metaliczny, ale obecnie już tego środka zabezpieczającego się nie potrzebuje. Z tego widzimy, że źródła przypływu były chwilowe, i że prawdopodobnie już się nie ponowią. Część kontrybucji francuskiej wpłynęła w wekslach na Londyn i na Berlin, w banknotach i w złocie; z tego jednak nic się targom nie dostanie, gdyż weksle i banknoty pozostają w kasach skarbowych; złoto zaś wyczekiwać będzie sesji parlamentarnej, na której zdecydowanym będzie rodzaj nowej niemieckiej złotej monety, ażeby natychmiast oddać takowe do przebicia. Zbliży się wprawdzie termin wykupu 30 milionów talarów asygnacji skarbowych, ale przy rozwijającym się handlu i przemyśle, oraz przy mnożących się spółkach akcyjnych, suma ta zasobów nie zwiększy. Nie można się więc dziwić, że przy takich okolicznościach giełdowy duch spekulacyjny ustaje i że większy jest tam teraz popęd do papierów solidnych; jedne tylko obce premjowe pożyczki mogą jeszcze wzbudzać zachętę w nadziei, że po rozejściu się ostemplowanych sztuk w dobre ręce, pozostaną w ograniczonej cyfrze i koniecznie na kursie zyskać muszą; rosyjskich premij np. ostemplować miano tylko na 30 milionów rubli, z których większa część wróci do pierwotnych posiadaczy w Rosji.

W Wiedniu także się omylono licząc na silny napływ gotówki z lipcowych kuponów; [pokazało się bowiem, że więksi kapitaliści mając toż samo przekonanie, jeszcze przed odcięciem kuponów dochód swój skapitalizowali, licząc na późniejsze podniesienie się kursu papierów. Rachubie tej przeszkodzili zagraniczni kapitaliści, którzy zachęceni wnoszeniem się francuskiej renty, nadesłali do Wiednia na sprzedaż wielką ilość różnych akcji austriackich dróg żelaznych, żeby za ich wartość nabyć rentę lub inne również na kursie zyskujące francuskie papiery. Następstwem tego było, że bank narodowy w bilansie swoim nie był w stanie wykazać powiększenia się rezerwy banknotów, przez co i giełda obawiała się już podniesienia stopy skupu. Do tego kroku nie dała się jednakże dyrekcja banku nakłonić, przekonana, że odpływ gotówki się zmniejszy i wkrótce stan normalny powróci. Dyrekcja użyła też nadzwyczajnych wysiłków, ażeby z końcem ty-

godnia rezerwę swoją wzmocnić, ale pomimo że odmówiła zakładowi kredytowemu wymaganego kredytu; że sprzedała za 700.000 guldenów weksli z portfeli, celem podniesienia zapasu metalicznego; że ściągnęła blisko $1\frac{1}{4}$ miliona guldenów z dyskonta i zastawów — jednakże końcowy przyrost rezerwy wynosi zaledwie 100.000 guldenów, reszta przyrostu rozeszła się na skup asygnacji bankowych, na spłacenie nieodebranych jeszcze dywidendy od akcji i procentów od listów zastawnych. W ostatnich dniach wpłynęły wprawdzie do banków prywatnych znaczne sumy z nowo poczynionych przez zagranicę zakupów obligacji i losów z 1860 roku — ale w obec odmowy kredytu przez bank narodowy, muszą się i prywatne mieć na ostrożności. Stan ten można uważać za chwilowy, gdyż wynikł z systemu obawy o siebie i z przezorności o przyszłość; tu więc gotówka powinna się wkrótce, jeżeli nie bardzo obficie, to przynajmniej dostateczną na potrzeby okazać. Tu też podobnie jak w Berlinie, spekulanci trzymali się na uboczu i już wiele okazali, że w grze będące papiery w kursie utrzymali.

W Petersburgu brak gotówki tłumaczy się zupełnym zastojem handlu wywozowego. Wszystkie magazyny zbożowe Europy przepełnione są zbożem. Anglja formalnie zasypywana jest wielkimi z różnych stron Europy i Ameryki przybywającymi ładunkami ziarna. Ceny też są tam słabe, a jeszcze słabsze obroty.

WIDOKI HANDLU ZBOŻOWEGO

w 1871 roku.

O konjunkturach handlu zbożowego i spodziewanym plonie tegorocznych zbiorów, „*Oester-ungar. Corresp.*“ na zasadzie doniesień amerykańskich i francuzkich pism, wypowiada swoje zapatrywanie, które wydaje nam się nie bez interesu dla naszych czytelników i dla tego je tutaj powtarzamy: „Zbliża się chwila która rozstrzygnie stanowczo o naszym dobrym lub złym bilansie tegorocznym; zaczynają się już bowiem żniwa, których rezultat stanowić będzie o dobrobycie kraju. Speculanci poczęli już badać konjunktury będące wynikiem rozmaitych czynników wytwarzających ruch zbożowy całej Europy i znacznej części Ameryki. Speculacja ma przed sobą do rozwiązania ważne pytanie: kto w tym roku dyktować będzie ceny zboża? — czy wytwórca ze Wschodu, czy też spożywca z Zachodu, czy *Węgry* i *Rosja*, czy *Ameryka*? Powszechnie stwierdzonym jest faktem, że północno-amerykańska Rzeczpospolita dzięki swemu niesłychanie szybkiemu rozwojowi, zdołała już doprowadzić do tego, iż zaopatruje w zboże zachodnią Europę; fakt ten w bieżącym roku nabierze jeszcze większego niż kiedykolwiek znaczenia. W skutek chłodnej temperatury panującej w Europie przez większą część wiosny zasiewy dotkliwie ucierpiały; w Ameryce natomiast wprost przeciwnie się stało. *Nowojorskka Gaz. handlowa* pisała w tej mierze w m. maju co następuje: „Wiadomości nadchodzące z najlepszych okręgów rolniczych brzmią *bardzo pomyślnie*, a wzrost zboża w obecnej porze daleko więcej postąpił jak zazwyczaj. Pszenica ozima w południowych Stanach piękne rokuje zbiory. Na nizinach wschodnich okręgów Marylandu, pszenica zaczyna się już kłosić i zapewne żniwa w początku czerwca będą się mogły rozpocząć. W Talbot-County, tak zwana czerwona pszenica niemiecka dosięgła już $3\frac{1}{2}$ stóp wysokości. Świeżo spadłe deszcze usuwają obawy co do niepomyślnych, z powodu suszy, zbiorów pszenicy w Kalifornji. W ogóle biorąc widoki urodzajów tegorocznych, są nadzwyczaj dobre.“

Wszystko to musi się odbić na targach rosyjskich, które bez względu na wpływy pokrywać muszą należność z tytułu ogromnego przywozu towarów, a tém samém i przyczyniać się do obniżania wartości rubla, za którego w końcu tygodnia otrzymywano już tylko $31\frac{3}{4}$ pensów w wekslu na Londyn, co podług naszej rachuby czyni rs. 7,56 za 1 Ł. Pomimo jednak wysokiej stopy skupu, bo do 8% od najpierwszych weksli i 9% od zastawionych papierów dochodzącej, papiery publiczne miały tu bardzo dobry pokup. Równie dobrze odchodziły premjowe pożyczki, akcje i obligacje dróg żel., jak listy zast., bilety bankowe wykupne i renta. Różnica pomiędzy ostemplowanymi i nieostemplowanymi premjami doszła do 5 rubli, gdy bowiem za pierwsze płacono 155 i 156, za drugie tylko 150 i 151. Skok w kursie był nietylko w tym papierze ale także w akcjach i obligacjach, wiedeńskie np. doszły do $84\frac{1}{2}$ oprócz 5% procentu, a terespolskie do 115.

Francja bogactwem swoim zdumiewa świat cały. Mimo niesłychanych w historii klęsk wojennych, jest jeszcze tak silną, że bank francuzki celem utrzymania się w konkurencji z prywatnemi, obniżyć musiał stopę skupu z 6% na 5%. Gotówka jest tam bowiem bardzo płynną, a obroty giełdowe przybrały tak wielkie rozmiary, że już dziś odzyskały swoje dawne przodownictwo, chociaż w Berlinie i w Frankfurcie uważano się niezbyt dawno jeszcze w pierwszeństwie niezwalczonemi.

Taki był stan rzeczy w maju, a późniejsze wiadomości pozwalają wnosić, że nadzieje pisma nowo-yorkskiego ziściły się zupełnie. Nie ulega wątpliwości, że węgierskie zwłaszcza zboże pojawić się może na głównych targowiskach Europy, przed nadejściem do brzegów naszego kontynentu okrętów z ładunkami nowego amerykańskiego zboża, ale przytoczone wiadomości z Ameryki, uczynią kupców bardzo oględnymi. Przypuściwszy nawet najpomyślniejszy obrót rzeczy, t. j. że Banat równie wcześniej jak innych lat, pośpieszy ze swym olbrzymim plonem na rynek świata, zgłodniała Francja zakupi jednak taką tylko ilość zboża jaka okaże się potrzebną do tej chwili, w której amerykańskie zboże rzuci na wagę swe spółzawodnictwo. Przewidywać zatem można, że produkcja zboża obu części świata stoczy w tym roku nader ważną i doniosłą walkę na tej samej ziemi która jest jeszcze nasycona krwią ostatniej wojny, albowiem śpichlerze Francji są puste i łaknie ona teraz chleba więcej jak kiedykolwiek. Łatwo zatem pojąć jak ważne zadanie będą miały do spełnienia Drogi żelazne mianowicie austriackie, i o ile nagłą jest koniecznością, drogi te uzupełnić, zwłaszcza we wschodniej części państwa.

Zapatriwania francuzkich dzienników wskazują, że w tym kraju zdają sobie dokładnie sprawę z trudności położenia, o ile one dotyczą zapotrzebowań zboża. Przewidują tam, że w kilku przyszłych latach Francja nie będzie mogła z taką łatwością jak dawniej płacić gotówką za sprowadzane zboże. Godną uwagi wskazówką jest bardzo szczegółowy obraz, jaki kreśli najwięcej rozpowszechnione specjalne pismo francuzkie „*Journal d'agriculture pratique*“, o stanie rolnictwa we Francji, o jego teraźniejszych celach i zadaniach. Z tą trafnością i jasnością poglądu, jakie znamionowały zawsze Francuzów, wzmiankowany dziennik stawia żądanie, ażeby rząd zapewnił rolnictwu w państwie większe aniżeli dotąd przywileje, t. j. żeby rolnictwo doznawało tej samej pieczy, ułatwień i troskliwości jakimi za drugiego cesarstwa obdarzano handel i przemysł. Dalej „*Journal*“ wymaga dla „spustoszonych przez wroga okolic“, regulacji rzek, udoskonalenia rzecznej żeglugi, systemu nawadniania (irrigacji) i osuszania, a dla departamentów południowych zaprowadzenia ogólnego

nawadniania gruntów. „Owe spustoszone miejscowości w regionach *du Nord, de l'Est et de Sud*, powiedzianem jest przy końcu artykułu, będą nieochybnie potrzebowały pomocy kapitałów, ewentualnie przedłużenia terminu ich zwrotu, jak niemniej odroczenia wypłat procentów, czynszów i t. p., a art. 1773 *du Code civil*, będzie musiał otrzymać znacznie szerszą w zastosowaniu interpretacją.“

PRODUKCJA BAWELNY

od 1820 do 1871.

Poniżej zamieszczone cyfry przedstawiają dokładny obraz produkcji bawełny od 1820 do 1870 r., skreślony według danych zamieszczonych w Uhland'a „*Praktischer Maschinen-Constructeur*,” oraz wykaz zapasów jakie się znajdowały z końcem kwietnia 1870 i 1871 na rozmaitych punktach, będących ogniskami handlu świata. Zbiór bawełny wynosił w ciągu 50 następujących po sobie lat:

	bel		bel
1820—21	430.000	1845—46	2.100.537
1821—22	455.000	1846—47	1.778.651
1822—23	495.000	1847—48	2.347.634
1823—24	509.158	1848—49	2.728.596
1824—25	567.249	1849—50	2.086.706
1825—26	720.027	1850—51	2.355.287
1826—27	957.281	1851—52	3.015.029
1827—28	727.893	1852—53	3.262.882
1828—29	870.415	1853—54	2.930.028
1829—30	976.545	1854—55	2.147.086
1830—31	1.038.843	1855—56	3.527.345
1831—32	937.477	1856—57	3.998.510
1832—33	1.070.438	1857—58	3.112.962
1833—34	1.205.325	1858—59	3.851.431
1834—35	1.254.328	1859—60	4.669.770
1835—36	1.366.752	1860—61	3.656.086
1836—37	1.422.930	1861—62	4.800.000
1837—38	1.304.487	1862—63	1.500.000
1838—39	1.300.532	1863—64	500.000
1839—40	2.157.835	1864—65	300.000
1840—41	1.684.945	1865—66	2.154.476
1841—42	1.683.574	1866—67	1.951.988
1842—43	2.378.875	1867—68	2.430.998
1843—44	2.030.400	1868—69	2.260.557
1844—45	2.384.503	1869—70	3.700.000

Zapasy z końcem kwietnia w dwóch ostatnich latach wynosiły:

	1870 bel	1871 bel
Zapasy w Liverpool	563.000	951.000
„ Londynie	39.695	78.104
„ Glasgow'ie	300	350
„ Hawrze	74.450	3.290
„ Marsylii	12.500	2.609
„ Bremie	13.115	23.576
„ na lądzie stałym Europy.	30.000	32.000
Płynęło do W. Brytanji	163.000	267.000
„ Francji (amer. i brazyl.)	76.000	27.963
„ Bremy (amer.)	28.251	76.880
„ Europy (z Indji)	175.000	236.000
Zapasy w portach St. Zjednocz.	346.000	453.718
„ w Niemczech	72.000	57.274
Ogółem bel	1.593.638	2.239.155

Cyfry te przekonywają, iż obecnie zapasy są większe o 645.517 bel, aniżeli w tej samej epoce 1870 roku.

PORÓWNANIE DOCHODU DRÓG ŻELAZNYCH

za m. czerwiec 1871 r.

A. Na drodze żelaznej *Warszawsko-Wiedeńskiej* wpłynęło w czer. r. b. Z przewozu osób rs. 105.415,68 $\frac{1}{2}$, z przewozu towarów rs. 192.815,33 $\frac{1}{2}$, z różnych źródeł rs. 27.152,77 $\frac{1}{2}$, razem rs. 325.383,79 $\frac{1}{2}$. Zatem w r. 1871 *więcej* o rs. 53.360,04 jak w r. 1870 w tej samej epoce.

B. Na drodze żel. *Warszawsko-Bydgoskiej* dochód wynosił za czer. r. b. Z przewozu osób rs. 24.710,44 $\frac{1}{2}$, z przewozu tow. rs. 35.676,50, z róż. źródeł rs. 18.803,25, razem rs. 79.190,19 $\frac{1}{2}$. Czyli w r. 1871 *mniej* o rs. 10.599,74 jak w roku 1870.

C. Na drodze żel. *Warszawsko-Terespolskiej* dochód wynosił: Z ruchu osób rs. 30.055,18, z przewozu towarów rs. 88.606,95, dochody różne rs. 273,05, w ogóle 118.935,18; przeto w r. 1871 *więcej* o rs. 27.108,45.

Wiadomości bieżące.

— Piszą z *Gdańska* pod datą 22 b. m., że w handlu zbożowym wciąż brak tam jeszcze ożywienia. Obroty pszenicą wynosiły w ciągu tygodnia 2.170 tonn. Płacono za jedną tonn pszenicy pstrój 126 funt. cenę reg. 72 $\frac{1}{2}$, żyta 122 funt. c. r. 43 $\frac{1}{2}$, grochu 48, jęczmienia do 44, owsa do 40, rzepaku do 103 $\frac{1}{2}$ talarów. Okowita w miejscu 15 $\frac{1}{2}$ tal.

— Słyszeliśmy, iż wkrótce przedstawioną zostanie do zatwierdzenia właściwej władzy Ustawa nowego banku, którego zadaniem ma być udzielanie *kredytu rzeczowego*, czyli na zastaw wszelkiego rodzaju wartości, jako to: złota, srebra, pap. publicznych, towarów, płodów rolniczych i t. p. Być może, iż ustawa nowego banku, jako jedno z jego zadań, postawi również udzielanie zaliczeń na rozmaite amelioracje w gospodarstwie wiejskiem, co byłoby rzeczą wysoce pożądaną o ile dałoby się wynaleść dla rzeczonych pożyczek rzeczywistą rękojmię zwrotu. Ustawa cechuje się podobno między innymi zaletami, zupełnie nowym i szczęśliwym pomysłem co do sposobu zabezpieczania pożyczek na płody rolnicze, mające pozostawać u ich właściciela. Postanowionem jest w zasadzie, ażeby rzeczony Bank zakładał możliwie wielką ilość filij swoich po całym kraju. Weszłyby także w życie *warrant'y* (dowody składowe). Tak obmyślana instytucja kredytowa byłaby niewątpliwie wielce dla kraju pożyteczną, zwłaszcza dla rolnictwa; pragniemy zatem, ażeby rychło przyszła do skutku.

— Statystyka *handlu księgarskiego* tak niemieckiego jak i pozostającego z Niemcami w stosunkach, wykazuje na rok 1871 istnienie 3.933 firm, między którymi 95 księgarni filjalnych. Cała ta ilość rozdziela się między 969 miast, z tych 672 w państwie niemieckiem, 164 w Austrii, 110 w innych krajach Europy, 22 w Ameryce i 1 w Azji. Z 3.838 głównych firm 1.339 posiada zagraniczne składy ekspedycyjne w Lipsku, 966 są księgarniami nakładowymi. Handel księgarski posługuje się 243 księgarniami komisowymi, znajdującymi się w 10 głównych punktach, a mianowicie: Lipsk posiada ich 101, Berlin 47, Wiedeń 32, Stuttgart 18, Praga 11, Peszt 9, Monachjum 8, Augsburg 7, Zurich i Norimbergja po 5.

— W Stanach Zjednoczonych Ameryki, wychodzi obecnie 5.244 *pism periodycznych*, z których znaczna część kolosalnego formatu i bogatej treści. Na Stan New-York przypada 676. na Pensylwanję 415, Ohio 377, Massachussets 219. W przecięciu

na jeden Stan przypada 219, Massachussets zajmuje przeto środkowe miejsce między wschodnimi i zachodnimi Stanami.

— *Ubezpieczenia na życie w państwie Niemieckim* uczyniły w przeciągu lat 12 ogromne postępy. W 1858 liczono w Niemczech tylko 17 towarzystw, mających 65.704 osób ubezpieczonych na sumę 80 milj. tal.; w 1870 znajdowało się już 28 towarzystw, w których zabezpieczyło się 338.289 osób na 324 miliony talarów. W 1858 r. przypadało w przecięciu na jedną ubezpieczoną osobę 1.223, a w 1870 r. 959 tal. Według tego przez lat 12 liczba towarzystw wzrosła o 65%, liczba ubezpieczonych powiększyła się przeszło pięciokrotnie, a suma ubezpieczeń więcej jak czterokrotnie. Obniżenie się przeciętnej cyfry ubezpieczenia z 1.223 na 959 talarów, w połączeniu ze wzrostem liczby ubezpieczonych, dowodzą, że w ubezpieczeniu na życie coraz więcej zaczynają brać udział mniej zamożne warstwy ludności niemieckiej, co ze stanowiska gospodarstwa społecznego, jako bardzo zadowalniający symptom uważać należy.

— Poszukiwaniu *djamentów* szczęśliwym uwieńczone skutkiem przybierają w *Afryce* coraz większe rozmiary. Do Anglii bardzo często przybywają skrzynki z temi kamieniami, ubezpieczone na 16.000 f. szt. Między innemi w styczniu r. b. znaleziono dwa djamenty, jeden 80, drugi 50 karatowy. Jeżeli tak dalej pójdzie, to ku wielkiej zapewne radości pięknej połowy rodu ludzkiego, cena tych powabnych kamyków znacznie się obniży.

— Plantatorowie trzciny cukrowej w angielskich posiadłościach Indji zach. zaczynają się przestraszać szybkim postępem fabrykacji cukru buraczanego. Przychodzą oni do przekonania, że ze wzgardzanym niegdyś burakiem nie wytrzymają spółzawodnictwa, jeżeli nie zmienią marnotrawnego starego systemu fabrykacji. Trzcina zawiera 18—22 procentów cukru, ale plantatorowie indyjscy otrzymują z niej tylko 5—6%, natomiast buraki europejskie mają w przecięciu 8—9 procent cukru, z których się nic nie marnuje. Potrzebaby zatem zastosować nowe maszyny, narzędzia, nową metodę uprawy i wytłaczania, ażeby trzcinnie cukrowej, a raczej słońcu zwrotnikowemu zapewnić przewagę czyli zwrócić mu dawne prawa. Wszystkie pisma indyjskie skarżą się również na niedbałą statystykę handlu cukrem kolonialnym i radzą zakładać stowarzyszenia plantatorów na każdej wyspie, któreby będąc połączone w jedno centralne stowarzyszenie wszystkich brytańskich plantatorów trzciny, czuwały nad wspólnym interesem.

— Zeszyt „*Ekonomisty*“ za m. *lipiec* opuścił już prasę. Odtąd czasopismo to wychodzić znów będzie miesięcznie przed końcem każdego miesiąca, z całą pożądaną punktualnością.

KURSA GIEŁDY.

dnia 26 lipca 1871 roku.

		RÓWNIA (pari)	Żądano	Płacono	Stosunek do równi na 100
1. Papiery publiczne.					
<i>a) Rządowe.</i>					
R u b l e					
Polskie.	(Oblig. Skarbowe (r. 100. 150. 500).)	4	100	.	.
	Obligacje cząstk. (zl. 500) z kup.	4	75	.	.
	Cert. ban. na obl. cz. A (z. 300) z k.	5	45	.	.
	„ „ „ „ B (z. 200)	0	30	.	.
	„ „ „ „ „	5	30	.	.
Ruskie.	Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	.
	Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	73,99	73,72
	kupon	0,61 ¹ / ₂	.
	5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.
	Pożyczka premjowa z r. 1864 r.	5	100	.	.
Polskie.	„ „ „ „ z r. 1866 r.	5	100	.	.
	Metaliki (300) } lutowe	4	100	101,50	.
	„ „ „ „ „ } sierpniowe	4	100	102	.
	Bilety Banku Pańs. (100 i wyżej)	5	100	.	.
<i>b) Towarzystw i Spółek.</i>					
Polskie.	Listy zast. m. Warszawy	5	.	84,17	83,75
	kupon	1,59 ³ / ₁₆	83,75
	„ „ (30. 75. 150. 750. 3000)	4	100	88,87	88,45
	„ „ „ „ ser. 2	4	100	88,29	87,95
	kupon	0,37 ¹ / ₂	87,95
Ruskie.	Listy zastawne nowe z r. 1869	5	100	88,50	88,17
	kupon	0,47 ² / ₉	88,17
	Oblig. Tow. Kred. Ziemskiego	5,47 ¹ / ₂	100	100,50	100
	Akcie Dr. Żel. W-W. (100)	dlw.	60	.	140
	„ „ „ W-B. (100. 150)	4	100	69	.
Polskie.	„ „ „ Teresp. (100)	5	100	116	115,50
	Obligacje „ „ „	5	100	.	.
	Akcie „ „ Łódzk. (100)	5	100	.	.
	„ Banku Handl. w Warszawie	125	.	.
	„ Warsz. Tow. Ubez. od ognia	125	146	.
Ruskie.	Ruskie listy zastawne	5	100	106,50	.
	Akcie Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	.	.
	Obligacje „ „ „	4 ¹ / ₂	100	.	.
2. Wexle.					
Polskie.	Berlin (Tal. 100) 2 mies.	.	92,857	112,95	112,72 ¹ / ₂
	Gdańsk (100) „	.	92,857	.	.
	Hamburg . . . (M. B. 300) „	.	140,855	.	.
	Londyn (Ł. 1) 3 „	.	6,304	7,57	7,55
	Paryż (Fran. 300) 2 „	.	75,214	.	119,76
	Wiedeń (Gul. 150) „	.	92,857	91,65	91,50
	Petersburg . . (Rub. 100) 3 „	.	100	98,25	98,12 ¹ / ₂
3. Monety.					
Polskie.	Półimperjał	5,15	.	.
	Napoleonor	5	.	.
	Dukat holenderski	3	.	.
	Rubel srebrny	1	.	.
	Talar pruski	0,92,857	.	.
	Gulden austriacki (papierowy)	0,61,905	.	.
Warsz. Londyn Paryż Wied. Berlin Peter. Amst. Hamb.					
STOPA (bankowa: 6% 2 ¹ / ₄ 5 5 4 8 ¹ / ₂ 5 ¹ / ₂ 5					
SKUPU: (giełdowa: — 2 ⁰ / ₀ — 5 ¹ / ₂ 3 6 ¹ / ₂ 5 4					

STAN OPERACJI BANKU POLSKIEGO.

	w d. 16 lipca	w ciągu tygodnia		w d. 23 lipca
	r	u	b	i
1. Skup. Portfel { w Warsz. 2.877.042,58 ¹ / ₂		225.564,33 ¹ / ₂	251.270,67 ¹ / ₂	2.851.336,24 ¹ / ₂
„ { w Łodzi 418.043,98		43.827,29 ¹ / ₂	31.256,98 ¹ / ₂	430.614,29
„ { w Włocł. 431.948,36		27.331,68 ¹ / ₂	40.185,85	419.094,19 ¹ / ₂
„ { w Lublinie 67.338,47 ¹ / ₂		6.025, .	2.696,55	70.666,92 ¹ / ₂
2. Zaliczenia na papiery publiczne { zagranicznych	301.190,30	227.561,67	135.228,37	393.523,60
„ { a) wełny	848.807,92	35.999,24	16.655,29	868.151,89
„ { b) in. tow.	405.432,37	17.700, .	2.010, .	421.122,37
3. Pożyczki na zastaw { towarów	431.728,82	13.506,18	3.996,18	441.238,82
„ { kosztowności	147.236,91	.	1.850,73	145.386,18
4. Otwarte kredyty	5.664.603,50 ¹ / ₂	786.079,13 ¹ / ₂	900.541,76	5.550.140,88
„ { Monety srebrne	2.538.709,14 ³ / ₄	.	2.090,70	2.536.618,44 ³ / ₄
„ { złote	45.694,79	.	.	45.694,79
5. Kassa { Bilety Banku Polskiego	195.630, .	.	195.630, .	.
„ { „ Kred. Cesarstwa	1.403.686, .	.	429.834, .	1.171.852, .
Łącznie (5)	4.182.719,93 ³ / ₄	.	429.554,70	3.754.165,23 ³ / ₄

Ceny targów warszawskich,

od dnia 21—28 lipca r. b.

Pszemica do 242 funt. od rs. 6,30 — 8,25, wybor. rs. — do —. Żyto do 232 funt. rs. 3,75—4,35. Jęczmień 4-rz. rs. — do —, Owies rs. 2,55 do 3,30. Gryka rs. 3,75 do 4,00. Rzepak letni od rs. — do —; zimowy rs. 8,85 do 9,00. Groch pol. rs. 5,40 do 5,70, cukrowy rs. 6,30 do 6,75. Kuszka jagl. rs. 9,00 do 10,00; jęczm. rs. 6,45 do 7,00; grycz. gruba rs. 7,00 do 7,20. Mąka psz. (000) pud rs. 2,35 do 2,40; (00) rs. 2,10 do 2,15; N. I pud rs. 1,80 do 1,85; N. II rs. 1,60 do 1,65; żytnia N. I i II pud rs. 1,00 do 1,20. Kartofle rs. 2,00 do 2,70. Siano pud rs. 0,27¹/₂ do 0,40. Słoma pud rs. 0,17¹/₂—0,22¹/₂. Okowita gar. p. 78° rs. 1,50 do 1,51¹/₂. Dowozy w ciągu tygodnia wynosiły: Pszenicy: kor. 6.850. Żyta: 2.900. Jęczmienia: —. Owsa 3.000.